

Cătălina Gheorghian

**Ilustrații
Adriana Petrescu**

editura
doxologia

Era pe înserate. Din vizuina celor cinci iepurași, prin zăpada ce acoperea în mare parte toate ungherele căsuței, răsărea o geană de lumină.

– Lumina din vizuina iepurașilor pâlpâie cam slab... Ce s-o fi întâmplat? M-am cățarat pe ferestrele celorlalte căsuțe din pădure și am văzut lumină mare. Peste tot, lumină în casă! O, și ce forfotă! Că doar e seara de Ajun! Iar la iepurași... hmmm... Nu par a se pregăti de Crăciun. Iepurașii nu se dădeau niciodată în lături de la pregătiri. E liniște în casă la ei..., gândi cu voce tare micul Șoricel, copleșit de îngrijorare. Prea multă liniște la iepurași în seara de Ajun...

Zăpăcit de prea multe întrebări, Șoricel s-a hotărât să urmărească totul mai îndeaproape, ostentindu-se să urce pe fereastră.

Lângă ușa vizuinei apăru domnul lepure. Privea amuzat cum Șoricel spulbera puful de zăpadă, căzând la fiecare încercare de a se urca la fereastră.

– Ooof! Nu-mi iese. Și tare vreau să văd ce-i acolo. De ce la iepurași fereastra e mai sus decât la celelalte vizuini?

Și nedumerirea lui s-a lăsat cu o trântă zdravănă, de l-a acoperit tot puful moale de zăpadă. După toată isprava, el s-a ridicat râzând, hotărât să cucerească fereastra.

– Aham... a început domnul lepure. Ai fi putut, dragă Șoricel, să bați la ușă. Te-aș fi primit înăuntru și am fi stat de vorbă.

– Cine e, tată? A venit cineva la noi? întrebau bucuroși iepurica mare și iepuraș mijlociu. Să intre, să intre! N-am mai avut de mult musafiri! Ne era dor de musafiri!

Șoricel a intrat în casă cam rușinat. Să se facă el de râs?! Să-l prindă pe el tocmai când încerca să vadă ce se petrece în casă?! Așa ceva?! Așa ceva să pățească el?!

Domnul lepure văzu că Șoricel e cam încurcat. L-a invitat la masă. Avea doar niște alune și un pahar cu apă.

